

۲۱۱

تابستانی نه چندان عاشقانه

مرد هنوز موفق نشده بود همه‌ی خون زن را بشوید و بزدايد. خط تیره‌ی هلالی شکلی زیر ناخن انگشت وسطی دست چپش بود. کوشید آن را از زیر ناخن بزدايد، گرچه خوشش می‌آمد آن را زیر ناخن ببینيد: یادگاری از لذت دیروز بود. پس از یک دقیقه تلاش بیهوده برای زدودنش، انگشت خونی را به دهان برد و شروع به مکیدن کرد. مزه‌ی آهن‌مانندش او را به یاد بوی سیلاپ خونی انداخت که روی کاشی‌ها جاری شده، به در و دیوار پاشیده، شلوار جینش را غرق به خون کرده و حواله‌ی حمام هلوي رنگ خشک و پرزدار را به کنه‌پاره‌ی آغشته به خونی تبدیل کرده بود.

امروز صبح، رنگ‌ها شفاف‌تر و جهان جای زیباتری شده بود. وجودش لبریز از آرامش و نشاط بود، گویی زن را به درون خود جذب کرده بود، گویی زندگی زن به درونش تزریق شده بود. وقتی کسی را می‌کشت، از آن خودش می‌شد: تصاحبی بس فراتر از آمیزش بود. حتی آگاهی از شکل و شما می‌شان در